

Nr 75.

Av herrar **Olsson** i Staxäng och **Thorell**, *angående viss ändring i gällande villkor för lån från allmänna nyodlingsfonden och norrländska nyodlingsfonden.*

Anläggning av kulturbeten är av synnerligen stor betydelse för jordbruket. Det torde också numera vara en samstämmig mening att en förbättring och utvidgning av våra betesmarker är en nödvändig betingelse för en ekonomiskt lönande kött- och mjölkproduktion. Stora markområden finnas även i vårt land, som genom avdikning, röjning, gödsling och insådd skulle bli givande betesmarker.

Sedan ett antal år tillbaka utgår statsbidrag till nyodling och betesförbättring samt stenröjning å ofullständiga jordbruk med sammanlagt 1,200,000 kronor för år 1934/1935, och för nästa budgetår äskas av Kungl. Maj:t 1,500,000 kronor för samma ändamål. Trots att dessa bidrag endast utlämnas till mindre jordbruk förslår icke anslaget till att möta den år för år stegrade efterfrågan.

De jordbrukare, vars åkerareal jämte den för uppodlingen avsedda arealen överstiger 10 hektar, kunna icke komma i åtnjutande av nämnda bidrag. De hava visserligen möjlighet att söka och erhålla lån från allmänna nyodlingsfonden och norrländska nyodlingsfonden, men då dessa lån icke erbjuda låntagaren någon annan förmån än två års ränte- och amorteringsfrihet från lyftningsdagen äro de under nuvarande förhållande föga eftersökta. Den stora nedgången av utlämnat belopp till betesförbättringslån från 73,940 kronor år 1932 till 44,100 kronor år 1933 visar detta.

En lindring i form av en förlängning av amorteringstiden å dessa lån är nödvändig. Den utsträckning av återbetalningstiden, som riksdagen år 1933 beslutade å lån från täckdikningslånefonden, har i hög grad uppskattats av jordbrukarna och giver stöd för att en dylik förändring av lånevillkoren även bör företagas beträffande lån från allmänna nyodlingsfonden och norrländska nyodlingsfonden.

Då en utförd betesförbättring knappast kan komma upp i full avkastning förrän efter 4—5 år, torde även den ränte- och amorteringsfria delen av lånetiden utsträckas.

Från allmänna nyodlingsfonden och norrländska nyodlingsfonden utlämnas likaledes nyodlingslån, därvid dock amorteringstiden är 7 år, d. v. s. två år längre än för betesförbättringslån.

Då en förändring av lånevillkoren även här är synnerligen behjärtansvärd, bör en utsträckning av amorteringstiden även beträffande dessa lån komma till stånd.

På grund av nu rådande ekonomiska förhållande vore önskvärt, att även redan beviljade lån må kunna komma i åtnjutande av samma utsträckning av amorteringstiden.

På grund av vad vi ovan anfört hemställa vi,

att riksdagen må i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring i gällande villkor för lån från allmänna nyodlingsfonden och norrländska nyodlingsfonden, att statslån från fonden till nyodling och betesförbättring må under tre år från lyftningsdagen innehavas räntefritt och utan amortering, varefter ränta må utgå med 4 procent jämte kapitalåterbetalning med en tolfedel årligen, samt att redan beviljade lån må komma i åtnjutande av samma utsträckning av amorteringstiden, därest den för lånen ställda säkerheten finnes tillfredsställande.

Stockholm den 17 januari 1935.

Ernst V. Olsson,
Staxäng.

E. Thorell.
